

اتوبوسرانی

چرا برخی اتوبوس ها در شهر، در این روز های سرد زمستان، بخاری هایشان روشن نیست و مسافران تمام طول راه، می لرزند؟ مثلاً خط ۱۶/۱ و ۱۷/۱.

کاش سازمان اتوبوسرانی، فکری برای خدمات رسانی به اهالی بولوار نماز کند. با وجود جمعیت زیاد، هنوز هیچ اتوبوسی برای سرویس دهی نداریم.

شهرستان ها

محله دیزقند در شهرستان تربت حیدریه بعد از ۱۰ سال ورود به شهر، هنوز از امکانات شهری محروم است و مسئولان پاسخ گو نیستند.

شهرداری

متعجبم از ساخت آپارتمان پای کوه های شهر. کوه های هاشمیه و مناطقی مثل بولوار نماز و فکوری، پر شده از ساخت وساز های بی قواره. ای کاش شهرداری، مجوز ساخت و ساز در این نقاط را صادر نمی کرد.

از مسئولان و متولیان محترم تقاضا می شود در اسرع وقت برای ایجاد سرعت گیر در دلاوران ۴۳ اقدام کنند. جان عابران و نمازگزارانی که عرض خیابان را برای انجام امور مختلف، مثلاً انجام فریضه نماز در مسجد حجت ابن الحسن (ع) طی می کنند، به دلیل عبور و مرور با سرعت خودروها در معرض خطر است.

از شهرداری منطقه ۲ و از کارگران پروژه بولوار کشاورز واقع در خیابان شهید فهمیده، کمال تشکر را داریم.

بیش از هشت ماه است برای هرس چند درخت با سامانه فضای سبز تماس گرفتم و به رغم پیگیری های مکرر و گرفتن کد رهگیری ۲۳۷۵۹۸۸۲۵۹، پیگیری هایم نتیجه نداشته. درخت های هرس نشده، هم به عابران و خودروها آسیب می زند و هم در روز های برفی، خودشان صدمه می بینند.

متفرقه

پیااده روی ابتدای خیابان فتح (شهید ساجدی) ۷) کنار دیوار زمین موقوفه آستان قدس، با توجه به فضای کافی، محل مناسبی برای کاشت درخت است. کاش یک شهروند یا سازمان دلسوز، این فضا و فرصت را از دست ندهد.

● هرج و مرج صنفی و گران فروشی در بیمارستان خصوصی

وارد بیمارستان مهر که می شویم، بوی تند ساندویچ گرم، سالن ورودی را پر کرده و در غرفه فروش مواد غذایی اش، چند فعالیت صنفی به صورت همزمان در حال انجام است؛ از ارائه ساندویچ گرم گرفته تا فروش گل و انواع آب میوه و حتی آب هویچ، آن هم در یک فضای چند متری. پس از بررسی و خرید صوری با هویت ناشناس و خرید ۸۰۰ گرم نبات به قیمت ۱۸ هزار تومان، در صورتی که قیمت هر کیلو نبات ۸۵۰۰ تومان است و خرید ۴۰۰ گرم قند به قیمت ۷ هزار تومان، در حالی که هر کیلو قند ۷ هزار تومان است، گران فروشی محرز می شود. فروش شکلات تاریخ مصرف گذشته، شکلات قاچاق و تاکید بازسان مبنی بر این که این واحد هیچ پروانه ای برای فعالیت ندارد، منجر به تشکیل پرونده تخلف این واحد با عنوانین تداخل صنفی، گران فروشی، فروش اقلام قاچاق و نبود فاکتور خرید و فروش برای ارسال به صمت و تعزیرات می شود.

● غرفه فروش خوراکی بیمارستان ۱۷ شهریور

یک غرفه بدون گران فروشی در بین چهار بیمارستانی که به آن هارس زدیم، فقط بیمارستان ۱۷ شهریور در تنها غرفه فروش خوراکی اش، روی تمام اقلام برچسب قیمت زده و بعد از خرید به شکل ناشناس، مشخص می شود هیچ گونه گران فروشی ندارد.

در پایان، «اشرفی» بازرس صمت تاکید می کند: «بدون شک با حساسیتی که غرفه های بیمارستان ها به خاطر موقعیت و نوع مشتریان دارند، نظارت ویژه ای بر فعالیت شان، به خصوص در حوزه فروش مواد خوراکی داریم.»

در این واحد، می گوید: «این جا اقلام مختلف، گران تر از قیمت معمول به فروش می رسد مثلاً پوشک کودک ۲۵ درصد گران تر از قیمت معمول و قانونی و دستمال حوله ای دو قلو ۴۰ درصد گران تر عرضه می شود. ضمن این که اگرچه تقریباً روی تمام کالاها، قیمت درج شده اما فاکتور فروش به مشتری داده نمی شود و همین موضوع، نارضایتی هایی بین مشتریان به وجود آورده است.» اشرفی دیگر بازرس صمت هم به نکته درستی اشاره می کند: «هم فروش مواد غذایی و هم غرفه فروش لوازم بیمارستانی در این بیمارستان، هردو توسط یک فرد اداره شده. فردی که در گذشته، چندین بار به دلیل گران فروشی به سازمان صمت دعوت شده اما تخلفاتش همچنان ادامه دارد. هرچند این فرد دو دیگر افرادی که غرفه های فروش مواد خوراکی در بیمارستان ها را مدیریت می کنند، در توجیه گران فروشی و تخلف شان مدعی اند که به دلیل بالا بودن اجاره غرفه، مجبور به گران فروشی هستند، اما واقعیت این است که این استدلال منطقی و اخلاقی نیست و این افراد به واسطه موقعیت و اقتضات غرفه شان، گردش مالی بالایی دارند. همان طور که مشاهده کردید، معمولاً چند نفر در این غرفه ها مشغول به کارند و تا درآمد خوب نباشد، امکان به کارگیری چند نفر وجود ندارد.»

● به رغم چندین بار تذکر، گران فروشی در

غرفه های بیمارستان قائم (عج) همچنان ادامه دارد در ادامه برای بررسی وضعیت فروش اقلام خوراکی در بیمارستان قائم (عج) به سمت یکی از چهار غرفه فروش خوراکی در این بیمارستان می رویم. طبق روال معمول به صورت ناشناس یک بسته نبات ۴۰۰ گرمی، یک نوشابه انرژی زا، یک جعبه شیرینی و چند بسته بیسکویت می خریم که هیچ قیمتی روی آن درج نشده است. اما پس از بررسی مشخص می شود فروشنده نبات را صد درصد و نوشابه انرژی زا را ۴۰ درصد گران تر از قیمت واقعی به ما فروخته است. ضمن این که تعداد زیادی از اقلام بدون برچسب قیمت ارائه می شود و به رغم تذکرات قبلی بازسان صمت در بازرسی های قبلی، همچنان هیچ خبری از فاکتور خرید و قیمت واقعی کالاها نیست، هرچند در ادامه، فروشنده اصلی غرفه که بازسرها را شناخته، سراسیمه قصد تصحیح قیمت ها را دارد. اما در نهایت با محرز شدن گران فروشی و تخلفات این واحد، پرونده تخلف این غرفه با وجود مقاومت فروشنده گان تنظیم می شود. بعد از خروج از غرفه فروش خوراکی، به سراغ واحد فروش لباس و لوازم پزشکی در همین طبقه بیمارستان می رویم. پس از بررسی و بررسی، «قرایی» یکی از بازسان صمت، ضمن تایید گران فروشی

می آید و ادامه می دهد: «یک دستمال کاغذی ۹ هزار تومانی، به من ۱۲ هزار تومان فروخته شد و یک عدد نسکافه که در حالت عادی هزار تومان است، ۴۵۰۰ تومان. اعتراض هم که کردم، گفتند همین است که هست، نمی خواهید نخرید.» بعد از شنیدن این صحبت ها، به همراه یکی از بازسان صمت و به صورت ناشناس به یکی از دو غرفه فروش خوراکی در بیمارستان امام رضا (ع) می رویم. متأسفانه در این غرفه خبری از رعایت و توجه به تاریخ تولید، انقضا، قیمت، علامت استاندارد و سیب سلامت روی برخی کالاها نیست و وقتی بعد از خرید یک بسته دستمال کاغذی به قیمت ۱۲ هزار تومان، یک کمپوت گلابی به قیمت ۷ هزار تومان، یک آب معدنی به قیمت ۲۵۰۰ تومان و یک لیوان آلوچه که هیچ نام و نشانی ندارد (یعنی شش هزار تومان گران فروشی روی یک خرید) از فروشنده درخواست فاکتور می کنیم، متوجه می شویم خبری از فاکتور فروش هم نیست. بعد از ورود قاضی جلیلی و مشخص شدن هویت ما برای فروشند، محاسبه قیمت واقعی کالاها انجام می شود و با محرز شدن گران فروشی، پرونده تخلفات این واحد صنفی با عنوانین گران فروشی، صادر نکردن فاکتور فروش، نبود فاکتور خرید، فروش کالاها بدون کد بهداشتی و استاندارد و سیب سلامت تشکیل می شود.

گزارش: محمد بهبودی نیا | عکس: خراسان
غرفه های فروش خوراکی در فضاهای درمانی، مکان هایی هستند که معمولاً شکایات های زیادی درباره گران فروشی شان به دست صفحه حرف مردم و تیم «گران نمی خریم» می رسد. مردم در فضاهای درمانی، به دلیل معذوریت هایی مثل بهانه گیری کودک کم، کمبود وقت، خستگی، الزام به دور نشدن از بیمار و... گاهی مجبور به خرید خوراکی هستند و مهم است غرفه های فروش مواد غذایی در این فضاها، انصاف و نرخ قانونی را رعایت کنند. از آن جا که به رغم گزارش بانک مرکزی مبنی بر کاهش تدریجی تأثیر افزایش نرخ بنزین بر تورم، همچنان پیامک و تماس هایی درباره گران فروشی برخی غرفه های بیمارستان ها دریافت می کنیم، تصمیم گرفتیم سری به غرفه های فروش خوراکی و لوازم بیمارستان، در چهار بیمارستان شهر بزنیم. «اشرفی» و «قرایی» دو تن از بازسان صمت، معدن و تجارت استان و قاضی «امید جلیلی» قاضی سیار تعزیرات حکومتی استان، ما را در این گشت میدانی، همراهی می کردند.

● تشکیل پرونده گران فروشی برای غرفه فروش خوراکی در بیمارستان امام رضا (ع)

با ورود به بیمارستان، با چند نفر از همراهان بیمارمان در این باره همکلام می شوم. زنی که از یکی از شهرستان های اطراف مشهد آمده، گله می کند: «غرفه فروش خوراکی بیمارستان، همه چیز از بیرون گران تر می فروشد. من در این سرما مجبور شدم خودم را به مغازه های اطراف برسانم تا چندین هزار تومان کمتر برای خرید چند قلم خوراکی و وسیله، هزینه کنم. ظاهراً هیچ نظارتی بر این غرفه ها نیست و صاحبان این فروشگاه ها هم از نیاز و اجبار مردم برای خرید ضروریات، سوء استفاده می کنند.» همراه دیگری هم که متوجه گفت و گو ما شده، جلو

پیگیری حرف مردم

آذر صدارت

همه کالاهای قاچاق امحا می شوند؟

چرا L.E.Z شامل اتوبوس های درون شهری نمی شود؟

«با توجه به اجرای جدی طرح L.E.Z در مشهد و تشویق دارندگان خودروهای سواری و تا کسی به انجام منظم معاینه فنی، این سوال پیش می آید که چرا اتوبوس های سطح شهر که اتفاقاً بعضی هایشان حسابی دودزا هستند، شامل این طرح و اجبار نشده اند؟»

«اتحادی» روابط عمومی سازمان اتوبوسرانی در پاسخ به این سوال شهروندان که با صفحه حرف مردم مطرح شده، توضیح می دهد: «ناوگان اتوبوسرانی که در خدمت حمل و نقل عمومی است، چه این طرح وجود داشته باشد و چه وجود نداشته نباشد، ملزم است هر سه تا شش ماه، به شکل مستمر معاینه فنی شود. ناوگان فعال ما، شامل ۱۸۱۵ اتوبوس و مینی بوس است که اتوبوس و مینی بوس هایی با عمر بالای ۱۰ سال، هر سه ماه معاینه فنی می شوند و اتوبوس و مینی بوس هایی با عمر زیر ۱۰ سال، هر شش ماه و چنانچه نقص و ایرادی وجود داشته باشد، برطرف می شود و تا مشکل برطرف نشود، به چرخ حمل و نقل بر نمی گردند.» اتحادی در پاسخ به این سوال که «پس چرا به رغم انجام منظم معاینه فنی، باز هم ناوگان اتوبوسرانی در برخی موارد دودزا و آلاینده است؟» توضیح می دهد: «دودزایی و آلاینده گی، یک جور نقص فنی است و نقص فنی در خودرو هم، اجتناب ناپذیر است. ممکن است گاهی، در ست فر دای انجام معاینه فنی، یک خودرو خراب و دچار مشکل شود. مهم این است که اتوبوس های ما، به شکل مستمر و دقیق، توسط روسای خط، عوامل گشت سازمان و اصلاً خودرو راننده رصد می شوند و در صورت مشاهده نقص، ملزم به مراجعه به تعمیرگاه و رفع مسئله اند. منتها باید یادآوری کنم غیر از اتوبوس های فعال در حمل و نقل عمومی، ۲ هزار دستگاه اتوبوس و مینی بوس هم مشغول سرویس دهی به سازمان ها و ادارات هستند که هر چند برای تردد در شهر، نیاز به مجوز اتوبوسرانی دارند و صدور این مجوز، نیازمند ارائه مدارک انجام معاینه فنی است، اما چون این مجوز سالی یک بار نیاز به تمدید دارد، پس احتمالاً سالی یک بار هم معاینه فنی می شوند. ولی ممکن است مردم با مشاهده نقص در این اتوبوس ها، کم و کاستی را به پای اتوبوسرانی بگذارند. به شکل کلی، سن فرودگی ناوگان اتوبوسرانی، ۱۰ سال است و اکنون میانگین عمر ناوگان اتوبوسرانی مشهد، ۸/۴ سال است. پیر نیستیم و شرایط مان مناسب است اما باید به فکر نوسازی باشیم.»

دسته سوم، محصولات هستند که اگرچه به شکل غیر قانونی وارد کشور مان شدند و با وارد کننده، برخورد قانونی می شود اما چون نو، سالم، دست اول و دارای شناسنامه تولید و استفاده هستند و مشابه شان در داخل کشور تولید نمی شود، اگر بازار داخلی به آن نیاز داشته باشد، نگهداری و طی شرایطی در بازار داخلی عرضه می شوند. تا دو سال قبل، فروش داخلی کالا های قاچاق را نداشتیم اما پس از شدت گرفتن تحریم ها، تصمیم گرفته شد برخی کالا های قاچاق مثل لاستیک خودرو و یخچال و اقلام مشابه، از طریق اطلاع رسانی و برگزاری مزایده توسط سازمان فروش املاک تملیکی، وارد فروشگاه ها و شرکت های تعاونی شود و به فروش برسد.

دسته چهارم کالا های قاچاق، محصولات هستند که بخشی از آن برای مصرفی خاص، قابل استفاده است. مانند کالاهایی که جعبه و بسته بندی های قابل استفاده دارند یا مثلاً آرد فاسدی که نباید به مصرف انسان و دام برسد اما به در تولید چسب چوب می خورد. این جاست که این محصولات، در شرایطی خاص، به شکلی که به انسان و حیوان و محیط زیست آسیب نرساند، به اصطلاح به مصرف ثانویه می رسد.

نکته مهمی که باید بر آن تاکید ویژه داشت، این است که انهدام کالا های قاچاق، با نظارت دقیق دستگاه های نظارتی از جمله دادگستری صورت می گیرد. به این معنی که پرونده به طور دقیق تشکیل، مطالعه، بررسی و رسیدگی شده، عدم صلاحیت مصرف محصول به تایید کارشناسان سازمان های ناظر رسیده و امحای کل محصولات در شرایط استاندارد، تایید می شود.

عکس: بهمن دهقان

بعضی وقت ها کالایی که به شکل قاچاقی وارد کشور شده، یا ارائه آن به شکل کلی ممنوع است مثل مشروبات الکلی یا محصولی مانند خوراکی، آشامیدنی و محصولات آرایشی بهداشتی و کلیه محصولات سلامت محور است که به دلیل مشخص نبودن کشور تولید کننده نبود هیچ ضمانتی مبنی بر رعایت نجیره استاندارد در تولید، بسته بندی، حمل و ارائه، چاره ای جز معدوم کردنش نیست. زیرا احتمال فاسد بودن و ایجاد بیماری در ناوها وجود دارد از طرفی، هم به دلیل ابهاماتی در چرخه تولید و بسته بندی و حمل و هم به علت حجم زیاد، امکان انجام آزمایش های تشخیص سلامت وجود ندارد. اما در حالت برعکس وقتی محصولی به شکل قانونی در یک کشور تولید و وارد کشور ما شود، سازندگان ش مشخصات اولیه و شرایط حمل آن را ذکر می کنند و بر فرض که در صورت مصرف، مشکلی هم پیش نیاید، قابلیت پیگیری قانونی وجود دارد.

«چند روز قبل، خبری از سوی سازمان جمع آوری و فروش اموال تملیکی اعلام شد، مبنی بر معدوم شدن ۴۰ تن کالای تقلبی و قاچاق شامل مواد خوراکی و آشامیدنی فاسد مثل آرد، کیف، کفش و پوشاک مستعمل به ارزش چهار میلیارد و ۶۰۰ میلیون ریال، در سایت دفن زباله کارخانه شماره ۲ باز یافت. از آن جا که هر از گاهی، اخبار مشابه درباره معدوم شدن کالا های قاچاق در رسانه ها منتشر می شود، این سوال پیش می آید که چنین کالاهایی، چه مسیر و روندی را تا معدوم شدن طی می کنند و سر نوشت کالاهای قاچاق چیست؟»

هر نوع کالایی که به طور مخفی و غیر قانونی از مرزهای کشور رد و وارد شود، کالای قاچاق به حساب می آید. «رسول فرزاد فرد، دبیر کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا، در پاسخ به این سوال پیامکی که احتمالاً سوال شهروندان زیادی است، در گفت و گو با روزنامه خراسان رضوی، توضیح می دهد: «دستور العمل های مختلفی برای برخورد با کالای قاچاق، وجود دارد.» در ادامه توضیحات فرزاد فرد را می خوانید.

گاهی کالایی که به شکل قاچاقی وارد کشور شده، کیف و کفش و پوشاک دست دوم یا به اصطلاح تاناکور است که استفاده از آن ها توسط مردم بی خبر و غیر مطلع، ریسک مبتلا شدن به بیماری های گوناگون را دارد. به همین دلیل، هیچ کدام از دستگاه های که بر سلامت کالاهای خارجی وارد شده به کشور نظارت دارند مثل دانشگاه علوم پزشکی، جهاد کشاورزی، صمت و سازمان استاندارد، مسئولیت این ریسک را به عهده نمی گیرند و کالا امن تشخیص داده نمی شود و امحا می شود.